

5 på 5 til Polen.

Eller hvordan overleve med 2 “gamle, ukurante” sykler og 3 barn på tur.

Innledning

I år skulle feieturen gå rundt i Polen, med en planlagt stopp i Krakow. Dette var åstedet for FIM Rally 1997, et relativt stort internasjonalt treff. Valget av Krakow som reisemål ble gjort fordi FIM rally jo er artig, dessuten hadde vi vært innom Krakow på forrige “5 på 5” tur, som den gang i 1994 gikk til Polen og Tsjekkia, den gang FIM rally var i Havirov, Tsjekkia. Dette besøket ga mersmak, Krakow er absolutt verdt et besøk. Det samme gjelder for Polen generelt. Dessuten er Polen et nært ferieland. For mange kan det sikkert virke fjernt, men fra Kongsberg hvor vi bor, kan man komme til en av Sveriges Polen-havner, Ystad, Malmø, Karlskrona eller Oxeløsund i løpet av et par dager med daff kjøring, eller en dag med rask transport. Det dreier seg vel om en 60-70 mil. Så en natt på båt, og man er i Polen.

Begrepet **5 på 5** kommer av vårt oppsett for turens kjøretøyer: 5 personer fordelt på 5 hjul; Mamma Siri med Yamaha RD350 og eldstemann Even (14) bakpå.

Pappa Anders med Guzzi og Watsonian vogn, med Fredrik (8) og Nora (10) i vogna.

Hva som betegnes som gamle og ukurante sykler er jo et relativt begrep, men mange undrer seg over at det er mulig å legge ut på en tur til Øst-Europa med sykler som ser ut som om de har hatt bedre dager engang i sitt tidligere liv. De aner problemer, i og med at Guzzien er gammel ('75

modell), og har gått året rundt i noen år, og bærer preg av det, og at RD350'n er en 'liten' sykkel, man kan da vel ikke reise på tur med en 350cc, som dessuten er totakter og har racing-stuk?

Nok om det, vi har kjørt med samme oppsett før, og kommer ganske sikkert til å gjøre det igjen. Poenget er jo selvfølgelig at vil man på tur, så drar man på tur med det man har for hånden. Dessuten er folk i Polen (og resten av Øst-Europa) vant til å klare seg selv, og de har en tradisjon med å holde tilårskomne maskiner i live. Det finnes små verksteder i enhver liten landsby. Dermed er man i de beste hender dersom man skulle få behov for hjelp langs veien. Dette trang vi dog ikke.

Ut på tur, aldri sur (?)

Vi hadde planlagt turen i nærmere et halvt år, når man skal til FIM Rally må man melde seg på i mars måned. En 'Lonely Planet' bok, '**Poland, a traveler's survival kit**' var innkjøpt, og den skulle vise seg å være nyttig. Forrige tur brukte vi også en 'Lonely Planet' bok til planlegging, den gang var det '**Eastern Europe on a shoestring**' som var den eneste jeg da fikk tak i. Til de som ikke kjenner 'Lonely Planet' forlaget, kan jeg bare anbefale å gjøre seg kjent med deres bøker. Dette er reisehåndbøker som går noe mer i dybden enn mange andre, og de er beregnet på folk som oss, som forsøker å reise billig, enkelt og på reisemålets egne premisser. Etter mitt syn, bør man forsøke å finne litt av rytmen og innstillingen til innbyggerne i det landet man er gjest. På den måten får man en mye større opplevelse ut av å være på tur.

Typisk landevei i nordøstre Polen, med allé

Med denne innstillingen til det å reise, sier det seg selv at motorveier og store hovedveier ikke akkurat er det vi oppsøker. Vi kjørte mesteparten av turen sørover på bygdeveier, hvor 70 km/t føles virkelig fort, og hvor en praktisk marsjfart ligger mellom 45-60 km/t. På denne måten kommer vi IKKE fort fram, men til gjengjeld ser og opplever vi mye underveis. Polen er et land hvor det fortsatt finnes strøk hvor det 'tyvene århundre kun er et rykte' for å sitere den tidligere nevnte boka. Disse strøkene finner man flest av øst i landet, og det var nettopp østover vi la turen etter at vi kom av ferga i Gdynia. Etter noen dager i nordøst, satte vi nesa sydover for å komme til Zakopane. På veien sydover fikk vi vår første kontakt med flommen. I Kazimierz Dolny (fram med kartet!) ble hotellet vi bodde på, evakuert. Framme i Zakopane hadde vi ikke noe problemer med vannet, Zakopane er en by oppimot Tatra fjellene, nesten 1000 moh, med stor tilstrømming av turister både sommer og vinter. En storslagen fjellheim finnes inne i Tatra nasjonalpark, hvor det er ypperlige forhold for fotturere. Dette anbefales absolutt for de som liker den slags. Selv brukte vi en dag inne i nasjonalparken, vi tok taubane opp i 2000 m høyde, og gikk tilbake til Zakopane. Når datoen for FIM Rally kom, dro vi så til Krakow, som ligger et par timers kjøring fra Zakopane.

Flommer kommer, vi rømmer!

Etter FIM rally skulle så turen gå vestover, for å nyte en snau uke på bygdeveier som skulle bringe oss til Swinoujcie. Slik gikk det ikke. Vi kom riktignok til Swinoujcie, men 4-5 dager før tida, p.g.a flommen i Odra (som heter Oder i Tyskland) og Visla. Vi brøt opp fra Krakow en dag før FIM Rally ble avsluttet. Grunnen var værmeldinger som ikke tydet på at regnet ville avta, og stadig flere stengte veier nordover og vestover. Vi dro hjem etter raskest mulige metode. Det var ikke mulig å ta seg fram langs den ruta vi hadde planlagt. Slik sett ble hjemturen et brudd med turens idé, nemlig å ha god tid og nyte naturen og de opplevelsene reisen byr på. Hjemturen fortonet seg som mang en annen MC hjemtur: kjør så langt du orker, stup i seng, stå opp, kjør så langt du orker, stup i seng... Konklusjonen er at denne formen for turkjøring ikke er ferie for oss, og at trafikkbildet og veiene i Polen er ikke egnet til den slags transport. Men hjem kom vi, uten problemer av noe slag.

Vann, vann, vann over alt. Visla gikk et par meter over normal vannstand. Odra var enda verre.

Hvordan gikk det så med barna?

Joda, barna trivdes som vanlig godt. De ble ikke engang våte, sidevogna holdt dem som satt der tørre. Even satt jo bakpå, han har gode (Motomod) klær. Vi har jo etterhvert fått litt erfaring med barn på MC tur. Vi prøver å ta oss god tid. Vi kjører ikke lange etapper, men dette er selvsagt avhengig av barnas alder og erfaring. Stedene som besøkes langs ruta må også passe for barn, badeplasser hører alltid med, dersom været tillater (det ble ikke mye bading i år). Gamle middelalderborger med tårn og fangehull er spennende, og dette har Polen masse av.

Å reise på MC-tur med barn kan anbefales for alle som har anledning til det. Vi har valgt å bruke sidevogn for barn under 10 år, Even var 11 år første gang han satt bakpå på langtur (4 uker i Øst-Europa i 1994). Vi har hatt med barn ned til 3 år på lang tur (4 uker til Budapest 1986). Vi har egentlig aldri hatt noen problemer med denne ferieformen, og barna får opplevelser å ta med seg videre i livet. Felles for våre tre barn er at de mistrives med å kjøre bil, de kjeder seg etter en halv time. På MC-tur, derimot, kan de gjerne kjøre flere timer hver dag uten å klage.

Noe av hemmeligheten med å få barna til å trives, er å ta seg god tid. Her tar Nora og Fredrik et parti sjakk på FIM rally.